

ردیف	سوره	آیه	متن به همراه ترجمه
			<p>وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ</p>
۱	بقره	۴۵۳	<p>واگر خدا می خواست ملت هایی که بعد از آنان [در طول قرون و اعصار] وجود داشتند پس از آن که معجزات و دلایل روشن برایشان آمد با هم نمی جنگیدند، ولی [درباره ایمان و کفر] با هم اختلاف کردند، پس برخی از آنان [با تکیه بر آن دلایل روشن] مؤمن شدند و برخی به راه کفر رفتند، [و این اختلاف سبب جنگ شد]، مسلماً اگر خدا می خواست نمی جنگیدند، [ولی خدا بر آن نیست که انجام دادن یا ترک کردن کاری را به اجبار بر بندگانش تحمیل کند]؛ اما آنچه را می خواهد [با حفظ آزادی انسان، از روی حکمت و مصلحت] انجام می دهد</p>
			<p>وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ</p>
۲	بقره	۴۵۳	<p>واگر خدا می خواست ملت هایی که بعد از آنان [در طول قرون و اعصار] وجود داشتند پس از آن که معجزات و دلایل روشن برایشان آمد با هم نمی جنگیدند، ولی [درباره ایمان و کفر] با هم اختلاف کردند، پس برخی از آنان [با تکیه بر آن دلایل روشن] مؤمن شدند و برخی به راه کفر رفتند، [و این اختلاف سبب جنگ شد]،</p>
			<p>يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ</p>
۳	بقره	۴۵۴	<p>ای مؤمنان از آنچه به شما روزی داده ایم انفاق کنید، پیش از آن که روزی بیاید که در آن نه دادوستدی است، و نه دوستی و نه شفاعتی، و تنها کافران به نعمت های خداوند ستمکارند</p>
			<p>وَلَا يَتُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ</p>
۴	بقره	۴۵۵	<p>و نگهداری آن ها بر او دشوار و خستگی آور نیست؛ او بلند مرتبه و بزرگ است</p>
			<p>قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ</p>
۵	بقره	۴۵۸	<p>ابراهیم [برای بستن راه مغالطه و تزویر بر دشمن، و این که کسی فریب آن متکبر را نخورد] گفت: بی تردید خدا خورشید را از مشرق برمی آورد، تو آن را از مغرب برآور در نتیجه آن کافر، مبهوت و سردرگم شد</p>
			<p>أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ ءَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحِبُّ وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ</p>
۶	بقره	۴۵۸	<p>آیا [داستان] آن شخص را ندانستی که چون خداوند او را پادشاهی داد [از روی کبر و غرور] با ابراهیم درباره پروردگارش به گفت و گوی نادرست و بی دلیل پرداخت؟ [آن گفت و گو] هنگامی [بود] که</p>

<p>ابراهیم گفت: پروردگار من کسی است که حیات می دهد و می میراند. او گفت: من هم حیات می دهم و می میرانم [و برای مشتبه کردن مسئله بر مردم، فردی زندانی را آزاد کرد و محکومی را کشت]</p>			
<p>أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا</p>			
<p>یا [داستان] آن شخص [را ندانستی] که بر قریه ای عبور کرد در حالی که [دیوارهای آن] بر روی سقف هایش فروریخته بود، [واجساد ساکنانش پوسیده و متلاشی به نظر می آمد،] گفت: خداوند چگونه اینان را پس از مرگشان زنده می کند؟ خداوند او را به مدت صدسال میراند، آن گاه او را برانگیخت</p>	<p>۴۵۹</p>	<p>بقره</p>	<p>۷</p>
<p>قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةً عَامٍ فَأَنْظِرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لِمَ بَدَسْتَهُ</p>			
<p>فرمود: بلکه صدسال در این حال بوده ای به خوراکی و نوشیدنی خود بنگر [که پس از گذشت صدسال و رفت و آمدِ فصولِ چهارگانه] تغییری نکرده</p>	<p>۴۵۹</p>	<p>بقره</p>	<p>۸</p>
<p>وَأَنْظِرْ إِلَىٰ الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوها لَحْمًا</p>			
<p>، اکنون به استخوان ها [ی الاغ خود] بنگر که چگونه آن ها را برمی داریم و به هم پیوند می دهیم، سپس بر آن ها گوشت می پوشانیم</p>	<p>۴۵۹</p>	<p>بقره</p>	<p>۹</p>
<p>قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ</p>			
<p>گفت چهار پرنده بگیر و [پس از ذبح کردن و پاره پاره نمودن آن ها] مخلوطشان کن، آن گاه بر هر کوهی بخشی از آن را قرار بده، سپس آن ها را فراخوان [خواهی دید که] شتابان نزدت می آیند، و بدان که بی تردید خداوند توانای شکست ناپذیر و حکیم است</p>	<p>۴۶۰</p>	<p>بقره</p>	<p>۱۰</p>
<p>قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَدْوَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ</p>			
<p>گفتاری پسندیده [در برابر نیازمندان]، و گذشتی کریمانه [نسبت به بدزبانی و خشم آنان] بهتر از بخششی است که به دنبالش آزار باشد، و خداوند بی نیاز و بردبار است</p>	<p>۴۶۳</p>	<p>بقره</p>	<p>۱۱</p>
<p>فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا</p>			
<p>مثل او مانند سنگ صیقلی صافی است که بر آن [پوشش بسیار نازکی از] خاک قرار دارد [و در آن بذری برای برداشت افشاندن باشند]، که رگباری درشت و تند به آن برسد و آن را صاف [و بدون خاک و بذر] واگذارد،</p>	<p>۴۶۴</p>	<p>بقره</p>	<p>۱۲</p>
<p>فَإِنَّ لِمَ يُصَبِّهَا وَابِلٌ فَظَلَّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ</p>			
<p>و اگر باران درشت قطره ای به آن نرسد، باران ریز قطره می رسد [که برای شادابی بوستان و محصول دادنش کافی است]، خداوند به آنچه انجام می دهید بیناست</p>	<p>۴۶۵</p>	<p>بقره</p>	<p>۱۳</p>

		<p>وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ</p>
<p>۱۴ بقره ﴿۲۶۷﴾</p>		<p>و به این قصد نباشید که از اموالِ عیب دار و بی ارزش [به تهیدستان] بدهید، در حالی که [اگر] آن را [به عنوان حق شما به خود شما می دادند] جز با چشم پوشی و بی میلی نمی گرفتید، و بدانید که خداوند بی نیاز و ستوده است</p>
<p>۱۵ بقره ﴿۲۶۸﴾</p>		<p>الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ</p> <p>شیطان شما را [به هنگام انفاق] به تهیدستی تهدید می کند [و از نداری می ترساند]، و شما را به کار بسیار زشت [چون بخل ورزی هنگام انفاق و صدقه و کمک به نیازمندان] فرمان می دهد، و خداوند شما را از سوی خود وعده آمرزش و فزونی مال می دهد؛ خداوند بسیار عطا کننده و داناست</p>
<p>۱۶ بقره ﴿۲۷۰﴾</p>		<p>وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهَا وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ</p> <p>هر مالی را که انفاق کردید و هر نذری را که بر خود واجب ساختید مسلماً خدا آن را می داند؛ در نتیجه خدا نیکوکار را پاداش می دهد و متجاوز را عذاب می کند [و برای ستمکاران در قیامت هیچ یآوری نیست</p>
<p>۱۷ بقره ﴿۲۷۲﴾</p>		<p>وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا نَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ</p> <p>[ای مؤمنان] هر مال با ارزشی را انفاق کنید به سود شماست، و [این در صورتی است که] جز برای طلب خشنودی خدا انفاق نکنید، و آنچه از مال با ارزش انفاق کنید [پاداشش] به طور کامل به شما داده می شود، و [در این زمینه] مورد ستم قرار نخواهید گرفت</p>
<p>۱۸ بقره ﴿۲۷۵﴾</p>		<p>الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَيْسِ</p> <p>آنان که ربا می خورند [برای معیشت و امور خود] بر نمی خیزند مگر مانند برخاستن کسی که شیطان او را با تماس [خود] آشفته حال کرده، [و تعادل روانی و فکری اش را مختل ساخته است]،</p>
<p>۱۹ بقره ﴿۲۷۶﴾</p>		<p>يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُجِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ</p> <p>خداوند [ثروت حاصل از] ربا را [بی خیر و برکت می کند و نهایتاً] نابودش می سازد، و صدقات را فزونی می دهد؛ خداوند هیچ ناسپاس گناه کاری را دوست ندارد</p>
<p>۲۰ بقره ﴿۲۷۸﴾</p>		<p>يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ</p> <p>ای مؤمنان خدا را [اطاعت کرده، از محرّماتش] بپرهیزید و اگر واقعاً مؤمن هستید آنچه را از [سود] ربا [نزد مردم] باقی مانده رها کنید</p>
<p>۲۱ بقره ﴿۲۷۹﴾</p>		<p>فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ</p> <p>اگر [رها] نکنید [و از مردم ربا خواستید] به جنگی [بزرگ] از سوی خدا و پیامبرش بر ضد خود یقین کنید، و اگر توبه کردید اصل سرمایه که مالک آن هستید برای شماست، [و سودهای گرفته شده</p>

را به مردم برگردانید [در این صورت] نه ستم می کنید و نه مورد ستم قرار می گیرید			
وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ			
اگر [شخص بدهکار] تنگدست بود پس [بر شما لازم است] او را تا هنگام قدرت [پرداخت بدهی] مهلت دهید، و بخشیدن [همه وام] اگر ثوابش را بدانید برای شما بهتر است	٢٢	بقره	٢٨٠
وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَىٰ اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ			
و خود را از [عذاب] روزی که شما را در آن به سوی خدا باز می گردانند [با آراسته شدن به طاعت و عبادت و ترک محرّمات] حفظ کنید [در آن روز] به هر کس عین همان عمل [صالح یا عمل زشت] که آن را انجام داده به طور کامل [به صورت بهشت یا دوزخ] می دهند، و مورد ستم قرار نمی گیرند	٢٣	بقره	٢٨١
وَلَا يَأْتِ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ آجَلِهِ			
زمانی که [برای ادای شهادت] دعوت شوند [از قبول دعوت] سرنتابند. [شما ای مسلمانان] از نوشتن سند تا زمان معینش چه این که [مقدار وام] اندک باشد چه زیاد دلگیر نشوید؛	٢٤	بقره	٢٨٢
ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا			
زیرا تنظیم سند نزد خدا با عدالت هماهنگ تر، و بر اقامه شهادت [کمی] مؤثرتر، و به شک نکردنتان [در مورد جنس و اندازه و زمان پرداخت] نزدیک تر است	٢٥	بقره	٢٨٢
وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ			
اگر در سفر بودید و نویسنده ای نیافتید وثیقه ای که [از بدهکار به جای سند و شاهد] دریافت می شود [کافی است]،	٢٦	بقره	٢٨٣
نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ			
این کتاب را که گواهی دهنده [حقانیت] کتاب های پیش از خود است به راستی و درستی و به تدریج بر تو نازل کرد، و نیز تورات و انجیل را	٢٧	آل عمران	٣
إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ			
مسئلاً چیزی در زمین و آسمان بر خداوند پنهان نیست	٢٨	آل عمران	٥
هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ			
اوست که شما را در رحم های مادران آن گونه که می خواهد شکل می دهد، جز او هیچ معبودی نیست، توانای شکست ناپذیر و حکیم است	٢٩	آل عمران	٦
هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ			
او کسی است که این کتاب را بر تو نازل کرد، بخشی از آن آیات مُحکم اند [که دارای کلماتی صریح و مفاهیمی روشن هستند]، آن ها مایه و بنیاد این کتاب می باشند، و بخشی دیگر آیات مُتشابهند	٣٠	آل عمران	٧

			[که دارای کلماتی با معانی مختلف و مبهمند و جز با کمک آیات مُحکم تفسیر نمی شوند.]
			فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ
۳۱	آل عمران	۷	اما آنان که در دل هایشان انحراف از حقایق است و دچار کج اندیشی اند برای فتنه جویی و طلبِ تأویل نادرست جهت گمراه کردن مردم از آیات متشابه پیروی می کنند،
			وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ
۳۲	آل عمران	۷	در حالی که تأویلِ درستِ آن ها را جز خدا و ثابت قدمانِ در دانش که علمشان منطبق بر واقعیات هستی و غیر قابل تغییر است نمی دانند راسخانِ در علم می گویند: ما به قرآن ایمان آوردیم، همه آیاتش چه مُحکم چه متشابه از سوی پروردگار ماست. و به این حقایق قرآنی جز خردمندان که همان راسخانِ در علمند پی نمی برند
			رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ
۳۳	آل عمران	۹	پروردگارا قطعاً تو جمع کننده مردم در روزی هستی که هیچ شکی در آن نیست. یقیناً خدا خُلف وعده نمی کند
			إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ
۳۴	آل عمران	۱۰	مسلماناً اموال و فرزندانِ کافران، هرگز چیزی از [عذاب] خدا را از آنان برطرف نمی کند، اینان هیزم دوزخند
			كَذَابٍ ءَالٍ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ
۳۵	آل عمران	۱۱	[عادتِ این کافران] مانند عادت فرعونیان و کسانی است که پیش از آنان بودند؛ آیات ما را انکار کردند، پس خداوند هم آنان را به سبب گناهانشان دچار کیفر کرد؛ و خداوند سخت کیفر است
			قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْيُهُمْ وَهُمْ يُجْرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ
۳۶	آل عمران	۱۲	به کافران اعلام کن: به زودی [در دنیا] شکست خواهید خورد، و [در آخرت] به سوی دوزخ گردآوری خواهید شد و دوزخ بد بستری است
			قَدْ كَانَ لَكُمْ ءَايَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الَّذِينَ تَقَاتَلَا فِئَةٌ نَقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ
۳۷	آل عمران	۱۳	بی تردید برای شما در دو گروهی که [در عرصه نبرد] با هم روبه رو شدند نشانه ای [از قدرت خداوند و صدق نبوت پیامبر] بود، گروهی در راه خدا می جنگیدند، و گروه دیگر کافر به حقایق بودند،
			زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِصَّةِ وَالْحَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَتَابِ
۳۸	آل عمران	۱۴	محبت به امور خواستنی چون زنان، فرزندان، اموال فراوان از طلا و نقره، اسب های نشاندار، چهارپایان و زراعت، برای مردم زیبا جلوه داده شده، این ها کالای [از دست رفتنی] زندگی دنیاست، و خداست که سرانجام نیکو [که بهشت پُر نعمت است] نزد اوست

قُلْ أُوْنِبْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ
وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

بگو: آیا شما را به بهتر از این [کالاهای از دست رفتنی] آگاه کنم؟ برای آنان که [در همه شئون زندگی از خداوند اطاعت کرده، و از محرّماتش] پرهیز داشتند بهشت‌هایی نزد پروردگارشان است که از زیر [درختان] آن نهرها جاری است، در آن جاودانه‌اند، برای آنان همسرانی [از هر جهت] پاکیزه، و رضایتی [کامل] از سوی خداست، و خداوند به بندگان بیناست

۱۵

آل عمران

۳۹